

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
propriarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Caput XIII. (a) Lucius III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

sancto Petro pendere stauisse, sic devincire populum suum studens, ut annui census penititione Dominum suum agnosceret sanctum Petrum, cujus & fidem firmam, illibatamque jugiter conservaret, & auxilium in necessitatibus invocaret, ut referunt de ipso Rege Ina agentes Spelmanus, in *Conciliis*, pag. 230. ibi: *Primus omnium Regum denarium ex singulis domibus regni sui B. Petro fertur concessisse, quod diu ab Anglis Ramecoft, Latine denarius dñi Petri vocabatur.* Cande us in *sua Britannia*, pag. 192. ibi: *Ina Rex cum regnum vestigale Pontifici Romano, imposito in singulas domos denario fecisset, &c. Magdeburg. cent. 8. cap. 1. colum. 3.* ibi: *Inas Britannia Rex suum regnum ulro ei (Papæ) fecit tributarium.* Baldaus *cent. 2. cap. 20.* ibi: *Ethelbolfus eas insula partes, quas pater Imperio acquiserat, Pontifici Leoni IV. vestigales fecit, Inam, & Offam Reges prædecessores imitatus.* Olmsedus *lib. 6. Histor. cap. 4.* *Offa imitatus exemplum Regis Ina fecit regnum suum subditum Ecclesie Romanae per modum tributi.* Spedus in *histor. Britann. lib. 7. cap. 30.* *Offa Rex Romani profectus est, ubi imitatus exemplum Ina, fecit regnum suum subiectum tributo.* Patcherus in *vita Britwaldi*, ibi: *Ina primus concessit illud tributum, quod vulgo dicitur Peterpence, solvendum Ecclesie Romanae.* Ex alius idem referunt Baronius anno 54. Smitheus in *floribus Eccles. Anglic. lib. 2. cap. 7.* quod tributum postea auctum fuit ab Athulfo Rege per totius ferè insulæ imperium. Unde in legibus Angliæ, & Statutis Willelmi Senioris, titulo de denario sancti Petri ita legitur: *Omnis, qui habuerit triginta denarios viva pecunie in domo sua, de proprio suo. Anglorum lege dabit denarium sancti Petri, & Pauli.* Et colligi ante festivitatem sancti Petri ad vincula, notavit Idumay in *notis ad Innocent. III. lib. 4. epistol. 173.* Accidit autem illud mirandum, notandumque, quod ut confestim cessavit pendi vestigal hoc, hæresum alluvione Anglicana Ecclesia absorpta fuit,

ut refert Baronius, & probat anno 782. & Albericus in lege *item illa, de constitut. pecun.* Cujacius in *cap. 7. de despons. impub.* & etiam de Polonia idem refert ipse Baronius anno 1045. Et quia collectores hujus tributi in ejus collectione fraudes nonnunquam admittebant, emanavit præfens Alexandri constitutio, & etiam Innocentius III. *lib. 4. registr. 36. epistol. 173.* de hoc denario D. Petri in hæc verba rescribit Tusculano Episcopo Apostolicæ Sedis Legato: [Cum sicut vestra discretio plenè novit, singulæ domus totius Angliæ singulos denarios pro censu B. Petri annuatim nobis solvere teneantur, Prælati Angliæ, qui eum nostro nomine collegerunt, rem invito Domino contrectantes, majorem sibi exinde partem non sunt veriti retinere, cum non nisi trecentas marchas nobis persolverint, & sibi mille, vel amplius usurparint. Ut igitur jus Ecclesie Romanæ servetur illæsum, discretioni vestræ præsentium auctoritate districtè præcipiendo mandamus, quatenus prius recipientes ab eis denarium ipsum, prout hæcenus exsolverunt, & eos ad id, si necesse fuerit, per censuram Ecclesiasticam appellatione postpositâ compellent, firmiter postmodum ex parte nostra injungatis eisdem, ut residuum cum integritate persolvant. Non enim videmus, quo jure valeant se tueri, cum nec concessionem possint ostendere à Sede Apostolica sibi factam, nec centenariam contra Romanam Ecclesiam præscriptionem probare, maxime si tempora schismatum subducantur. Si tamen de jure voluerint expetiri, præfigatis eis terminum competentem, quo per responsales idoneos nostro se conspectui representent, quicquid juris super his habuerint, ostensuri, protestatione præmissâ, quod si judicio duxerint contendendum, nos, quicquid hæcenus est substractum, in ipso judicio repetemus. Datum Later. V. Kalend. Febr. P. N. anno XVI.] Alia dedit Alcestera *lib. 3. Dissert. cap. 12.*

CAPUT XIII.

(a) Lucius III.

Significavit T. nobis Rector Ecclesie de Sultig. quod cum à dil. fil. Abbate, & Monachis de Clanstig. ad regimen Ecclesie ipsius electus fuisset, de solvendo annuo censu trium marcharum, quem prædecessor ejus solverat, præstitit (b) corporaliter sacramentum: postmodum ven. f. nosster N. Bathanen. (c) Episcopus, in cujus Diocesi Ecclesia ipsa consistit, ne ipsum censum monachis solveret, nisi prius constaret, (d) quod Episcopali auctoritate fuisset impositus, in periculum Ordinis sui & sub in determinatione anathematis interdixit. Unde prædictus Rector hinc perjurii reatum metuit, & inde timet inobedientie periculum imminere. Quocirca f. t. per A. f. m. quat. partibus ante præsentiam vestram convocatis, si tibi præfatum canonem de auctoritate Præfatis, non de novo impositum fuisse constiterit, Episcopo auctoritate nostra præcipias, ut prohibitionem sine dilatione relaxet. Si verò census sit de novo impositus, sive auctoritate Episcopi hoc factum fuerit, sive non, Abbates, & monachos, ut clericum à juramento (c) absolvant, ap. rem. ecclesiasticâ districtione compellas. Pati enim nec debemus, nec volumus, ut Ecclesie census novi exactio vexentur.

NOTÆ.

1. (a) **L**ucus III. Ita etiam legitur in secunda collectione, sub hoc tit. cap. 1. nullibi tamen exprimitur, cui rescribat Pontifex: ex ipsa autem secunda collectione textum hunc transcribo.
- Electus fuisset.*] Præsentatus videlicet, juxta tradita in cap. 1. de capell. monach.
- (b) *Corporealiter sacramentum.*] De hac forma juramenti egi in cap. final. de juram. calumn.

(c) *Barhanen.*] Bathna, seu Bathana Ecclesia Episcopalis erat in provincia Osrhoëna, sub Patriarcha Antiocheno, cujus Episcopus Abrahamus subscripsit Concilio Constantinop. quinto generali, ut refert Carolus à sancto Paulo in *Geograph. sacr. fol. 303.*

(d) *Constaret.*] Quia non erat ita diuturnum tempus elapsum, ut talem licentiam præcessisse præsumeretur, ut docuit Gilkenius de *prescrip. 2. p. membr. 1. cap. 5.*

(e) *Juramento absoluant.*] Juxta tradita in cap. 1. cap. debitores, de jurejur.

CAPUT XIV.

Idem (a) Ravennat. Episcopo.

Sopita judicio Sedis Ap. quæstiones scripto ad memoriam perpetuam commendantur, ne per oblivionem processu temporis valeant fuscitari. Ut autem habeat majorem sententia fortitudinem, Apostolici scripti munimine roboratur. Sanè cum inter te, & monasteria Bonon. tam monachorum, quam monialium, super procuracionibus, quas ab eis exegeras, controversia verteretur, causam ven. f. n. H. Atinien. (b) Episcopo commissum audiendam. Postmodum verò dilectus fil. N. Abbas sancti (c) Proculi aliorum omnium Procurator, sicut ex literis, quas portavit, apparuit, & ipse in manu Episcopi jam dicti datâ fide firmavit, coram nobis, & fratribus nostris pro omnibus aliis monachis, sancti Damiani, & sancti Bartholomæi exceptis, qui super hoc quæstionem minimè referebant, diutius litigavit. Verùm nulla pro parte sua privilegia Romanæ Ecclesiæ, vel Ravennat. exhibuit, nec ostendit longâ consuetudine se munitum: sed tu firmiter ipsas in aliis monasteriis tuæ provinciæ asserens sine contradictione præstari, eas prædecessoribus tuis, in monasteriis Bonon. exhibitas, per testes idoneos probavisti. Inde utique fuit, quod deliberatione cum fratribus habitâ, vidimus intentionem tuam jure communi, & prædecessorum tuorum consuetudine adjuvari. Eapropter tuis iustis petitionibus annuentes, monasteria suprascripta de communi consensu fratrum condemnavimus ad procuracionem, secundum facultates eorum tibi, tuisque successoribus exhibendam; & adjudicantes eam vobis in jam dictis Ecclesiis & monasteriis universis, sententiam, quam protulimus, nostrâ duximus, & fratrum nostrorum subscriptionibus roborandam.

NOTÆ.

1. (a) **R**avennat.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 2. & supplendum est, Gerardo, cui rescribit Lucius in præsentem, ut de eo agens præsentis litis historiam refert Rubeus lib. 6. *hisor. Ravenn. fol. 356.* in hæc verba: [In sequenti anno postquam diu litigatum apud Pontificem, & Cardinales fuerat, ab eodem Pontifice decretum etiam est, uti Bononiensia, tam monachorum, quam sacrarum virginum cœnobia, extra D. Bartholomæi, ac Damiani, certam pensionem quotannis procuracionis nomine Archiepiscopis Ravennatibus persolverent: cum D. Proculi Abbas cæterorum cœnobiorum Procurator nihil pro Bononiensibus, quod satis urgeret, apud Henricum Albanum Episcopum, cui Pontifex causam mandaverat cognoscendam, attulisset. Literæ extant hæc de te Pontificiæ III. Non. Jan. Veronæ datæ.]

(b) *H. Atinien.*] Legendum est Henrico Albanensi, ut ex Rubeo proximè relato constat. Henricus hic de Castromarfiaco, natione Gallicus, Abbas Clareval. ab Alexandro III. in vultu consecratus est Episcopus, & Cardinalis Albanensis, ut refert Ughellius tom. 1. *Ital. sacr. fol. 294. num. 36.*

(c) *Sancti Proculi.*] De quo monasterio nonnulla notavi in cap. 1. ut *lite non contest.*

COMMENTARIUM.

Archiepiscopum non solum Ecclesias suæ Diocesis, verùm & subjectas suffraganeis suis, tam sæculares, quam regulares visitare posse, in hoc textu supponitur & probatur in cap. cum ex officio, de prescrip. ubi cum agat Innocentius de Senonensi Archiepiscopo, ait: Cum ex officio sui debito Senonensem provinciam visitaret. Et ex cap. cum nuper, hoc titulu, ubi Gregorius IX. confirmaturum se dicit excom-